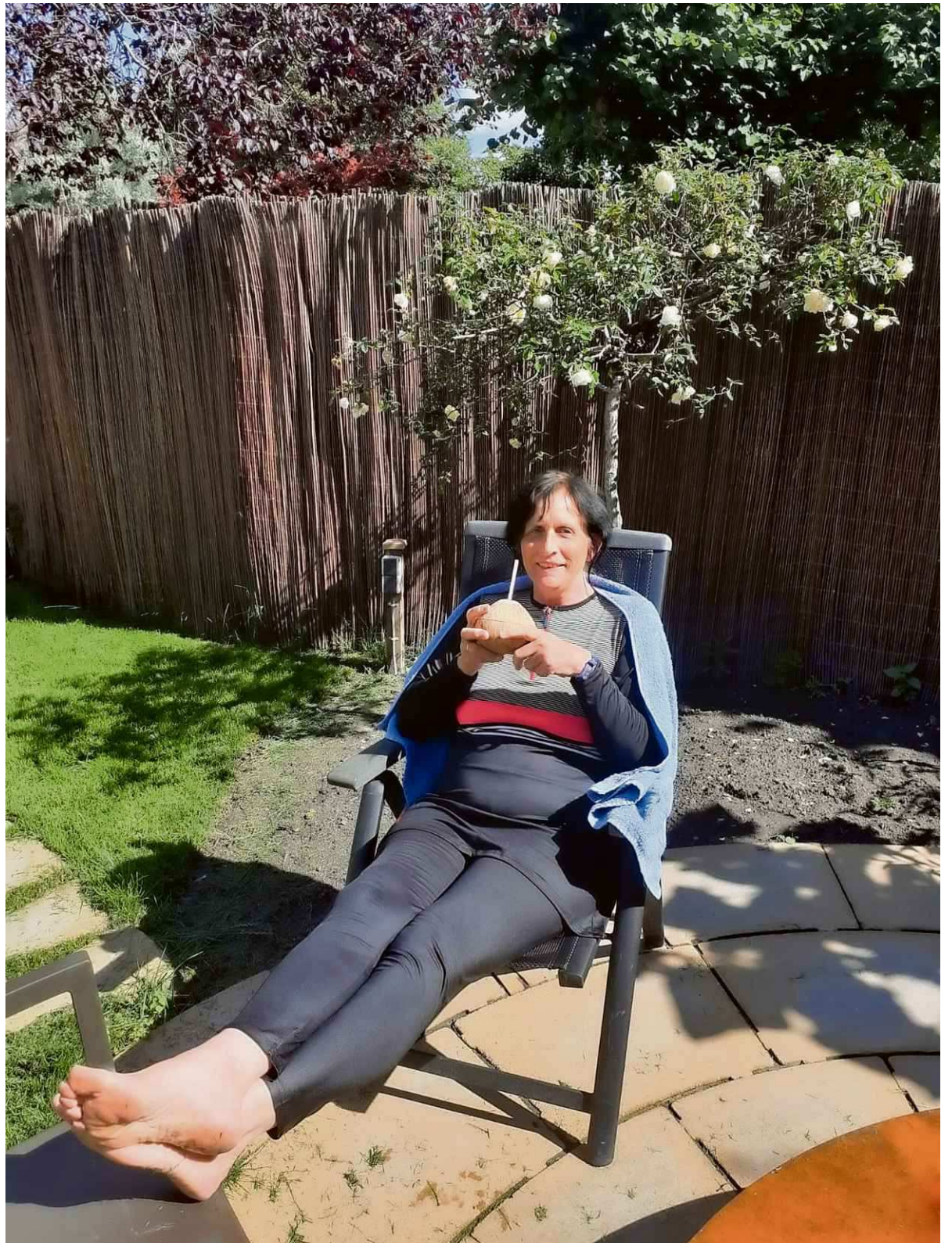

Overwin je angst en schroom

Waarom is het soms zo moeilijk om iets te doen wat je allang wilt? Wat helpt je over de drempel? Jeannet Bijleveld had zich al heel vaak in de Oostersingel zien zwemmen. Heerlijk baantjes trekken in deze gracht van Leeuwarden. Maar actie ondernemen? Ho maar. Tot een belangrijke gebeurtenis haar die laatste stap liet zetten.

📍 Jeannet Bijleveld

Ik heb het gedaan! Zondagmorgen vroeg heb ik twee uur gezwommen in de stadsgracht van Leeuwarden in mijn burkini! Ik ben niet zo'n sporter. Zwemmen vind ik wel leuk, maar dan liever niet in een zwembad met chloor, herrie en twee keer omkleden. Daarom wilde ik, eigenlijk al sinds we in Leeuwarden wonen, liever in de Oostersingel gaan zwemmen.

Sinds de uitvoering van waterplan de Blauwe Diamant in 2000-2004, waar ik nauw bij betrokken was, is de waterkwaliteit in Leeuwarden beter dan in de meeste steden. Behalve na een flinke hoosbui is het dus best mogelijk om erin te zwemmen.

Maar ja, om nou in je zwempak door de buurt naar de gracht te wandelen vond ik niet zo'n aantrekkelijk idee. Ik heb altijd al een hekel aan dat blote gedoe gehad, ook omdat een koude-allergie heb, waardoor ik allemaal rode plekje krijg. Het bleef er daarom bij.

Tot ik een enthousiast verhaal tegen kwam over burkini's, een alles bedekkend pak van tuniek en broek van zwempakstof, ontworpen voor moslima's. Daar heb je tegenwoordig hele flatteuze varianten van. Vrouwen die zich om andere dan godsdienstige redenen niet graag in een gewoon badpak vertonen kunnen hun voordeel daarmee doen. Dus heb ik vol goede voorne-

mens een mooie sportieve burkini via Markplaats op de kop getikt.

Toch duurde het nog een poosje voor ik daadwerkelijk op een vroege zondagochtend in mijn burkini met zwemschoentjes door een stil Leeuwarden liep om een steigertje te zoeken. Voorzichtig liet ik me in het water glijden. Het was zo fantastisch! Voor ik het wist was ik twee uren aan het zwemmen. Het was bijna meditatief. Waarom was het nou zo moeilijk om iets te doen wat ik allang wilde? Wat hielp me over de drempel?

Flamboyant

Eigenlijk was het iets heel verdrietig. Sikko van der Wal, één van mijn beste vrienden, is vorige week overleden. Hij was een flamboyante man, altijd bruisend van plannen en ideeën. Samen hebben we in de kerkenraad in Kollumerzwaag heel wat voorstellen geïntroduceerd. Ik maakte dan een bestuursvoorstel voor een experiment voor drie maanden. Als voorzitter van de kerkenraad vroeg hij dan niet wat iedereen er van vond. Hij vroeg alleen of er nog mensen waren die echt principiële Bijbelse bezwaren tegen het voorstel hadden. Zo niet, dan deden we gewoon het experiment. Zo hadden we hele efficiënte en vrolijke kerkenraadsvergaderingen. En geen van de voorgestelde experimenten is ooit weer teruggedraaid, omdat ze goed uitwerkten.

Dus heb ik vol goede voornemens een mooie sportieve burkini via Markplaats op de kop getikt

Ook hebben we samen veel muziek gemaakt en gezongen. Sikko improviseerde maar raak op de piano. Omdat een piano zo lastig mee te nemen was op straat, heeft hij op een gegeven moment een accordeon gekocht. Hij vroeg een buitenlandse meneer die altijd bij de supermarkt zat te spelen om hem een paar keer les te geven. In een mum van tijd had hij ook dat onder de knie. Sikko zag mogelijkheden waar anderen vaak alleen maar bezwaren zien.

Toen hij acht jaar geleden meerdere hersenbloedinkjes kreeg die uiteindelijk terug te voeren waren op een chronische ziekte, bleef Sikko optimistisch en paste zich aan. Piano en accordeon werden te zwaar, maar een ouderwets elektronisch orgel speelde veel lichter, dus dan zo maar muziek maken. Toen dat niet meer ging, was er nog genoeg muziek te vinden op cd's en YouTube. Van Martin Mans tot James Taylor, altijd was er muziek.

Als oud-bankdirecteur heeft hij ons tot het laatst toe geholpen als penningmeester om de stichting Jabixhus op te richten en de financiën ook fiscaal goed te regelen. Zijn geest was immers nog helder.

Overdenkingen

Door de coronacrisis hadden we elkaar al een poosje niet gezien. Hij was kwetsbaar en hield zich in quarantaine. Het was dan ook

schrikken toen we hoorden dat hij opeens achteruit was gegaan en op sterven lag. Gelukkig hebben we nog een poosje bij hem mogen waken. Met mijn hand op zijn koortsige hand, hoorde ik zijn vrouw vertellen dat Sikko de laatste maanden niet alleen zijn afscheid voorbereid had, maar dat hij ook overdenkingen had geschreven. Ondanks zijn trillende handen had hij elke dag met twee vingers een stukje zitten typen. Sikko wilde er een boekje van uitbrengen. Zo kon hij nog delen wat een rijkdom hij in zijn geloof in Jezus gevonden had. Het thema dat hij voor zijn herdenkingsdienst gekozen had was dan ook 'Overwinning!'.

Dat kwam in de dienst op allerlei ontroerende manieren naar voren. Maar het meest symbolisch voor zijn manier van leven was volgens mij de oliebolenkraam bij de kerk: als er geen koffie met cake mag bij een coronabegravenis, dan kan zijn favoriete oliebollebakker toch komen? Nog lekkerder! Niemand vergeet ooit deze zomeroliebollen.

Als hij in zijn situatie nog zoveel dingen kon doen om dicht bij zijn hart en verlangens te blijven, wat zat ik dan moeilijk te doen over mijn zwemidee. Gewoon doen! Zo hebt u vast ook nog wel iets, wat u graag wilt, maar toch niet toe komt. Laat u ook door Sikko inspireren: Overwin.

Jeannet Bijleveld

Jeannet Bijleveld is initiatiefnemer van Stads-klooster Leeuwarden Jabixhus en planvormer bij Wetterskip Fryslân. jabixhus@gmail.com